

ODEŠEL VZÁCNÝ ČLOVĚK

V Praze zemřel v pondělí 27. srpna 2012 ve věku 94 let armádní generál v.v. Tomáš Sedláček. Byl důstojníkem prvorepublikové armády a za druhé světové války se stal příslušníkem naší zahraniční armády ve Francii, Velké Británii a v Sovětském svazu. Bojoval na Dukle a poté ve Slovenském národním povstání.

Po válce pokračoval ve vojenské kariéře, ale v roce 1951 byl zatčen a ve vykonstruovaném procesu odsouzen na doživotí. Po propuštění na amnestii v roce 1960 pracoval jako dělník a po čase jako projektant. Po listopadu 1989 byl plně rehabilitován a postupně povýšen do hodnosti armádního generála v.v. Věnoval se práci na

rehabilitacích a stal se předsedou čs. obce legionářské.

Tomáš Sedláček byl člověkem, který se především pro vojáky novodobé české armády stal vzorem a symbolem. Člověkem, který nikdy nehleděl na osobní prospěch a už od mládí se chtěl stát vojákem, který umí bránit svou vlast. Přes všechny překážky a potíže se mu podařilo naplnit svůj klukovský sen. Už za svého života se stal legendou a zároveň symbolem starých dobrých hodnot, které jako by se dnes už nehodilo nosit. Pro celoživotní respekt k těmto hodnotám a pro mimořádný rozsah bojových zkušeností byl a zůstane vzorem pro další generace vojáků. Je nám ctí, že generál Sedláček byl naším čestným členem a že jsme ho mohli považovat za kamaráda ve zbrani. Tím ostatně, i přes svou vysokou hodnost, byl.

Vzpomínal, že jeho generace dávala své zemi v boji za svobodu to nejcennější – lidské životy. Ovlivňovala a formovala ji řada věcí. Zdůrazňoval, že čtyřicet let vlády komunistů nás k hrdosti na vlastní úspěchy nevychovalo, protože byl nařízen internacionalismus a především obdiv k SSSR. Juř.

ANTHROPOID – NEZAPOMÍNÁME!

Tak jako každoročně jsme si i letos 18. června připomenuli den, kdy stateční parašutisté v kryptě kostela Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze položili své životy za vlast. Protože letos uplynulo od onoho tragického dne právě 70 let, pietního aktu, který tam proběhl, se v čele nejvyšších představitelů veřejného a politického života, zástupců pravoslavné církve a armády ČR zúčastnil i prezident republiky. Značnou část účastníků tvořili zástupci jednotlivých klubů výsadkových veteránů z České i Slovenské republiky - ve velkém množství lidí, kteří se tohoto aktu zúčastnili, jak vlčí máky v obilí svítily naše červené barety. Položením věnců a květin byl vzdán hold těm, kteří v době útlaku v době protektorátu provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heidricha. Za náš klub položili kytici mezi záplavu věnců a květin kolegové Juříček, Dvořáček a Lacina.

Po skončení tryzny jsme se přesunuli autobusy do Dejvic k památníku padlých parašutistů a jejich pomocníků z řad civilního obyvatelstva. V rámci vzpomínkového aktu tam provedli příslušníci armády seskok padákem. Ani po 70 letech nezapomínáme!

Jiří Hendrych

70 LET OD HEYDRICHIÁDY V KLATOVECH

Tak se nazývala konference s pietním aktem v Klatovech a na popravišti v Lubech u Klatov 20. a 21. 6. 2012. Právě před 70 lety tam ve dnech 29. 6. až 2.7.1942 bylo popraveno 72 osob ze západních a jižních Čech, včetně 14 občanů Bernartic u Písku, což byly celé rodiny zahraničních vojáků – parašutistů Krzáka a Hrubce.

Konference začala na radnici v Klatovech za řízení starosty Mgr. Salvetra. Vystoupil jsem tam s příspěvkem, ve kterém jsem ukázal na některé aspekty výcviku výsadkových vojsk za současných podmínek v míru a porovnal s podmínkami výcviku za válečného konfliktu. Objasnil jsem místo, význam a úlohu výsadkového praporu v Klatovech v sestavě výsadkových vojsk ČSLA v letech 1961 -1965. V televizním šotu regionální televize jsme pak s kolegy Duchkem, Čejkou a Turkem objasnili organizaci a činnost veteránů-výsadkářů v současné době.

V další části jsme s veterány klatovského výsadkového praporu, MKVV Tábor, Klatovy a Jindřichův Hradec položili věnce na popravišti a u bývalé budovy gestapa, kde byli vězňové vyslýcháni, mučeni a odtud odvázeni na popraviště. Akce byla zakončena teoretickou konferencí, kde s nejnovějšími poznatky vystoupili historici filozofických fakult v Praze a Českých Budějovicích – Koura a Nírmajer. Kol. Duchek zvýraznil podíl generálů Palečka a Krzáka na činnosti v Anglii a na založení našeho výsadkového vojska v roce 1947. Nezapomněl ani na práci plk. Kroupy v přípravě izraelských výsadkářů a na pplk. Bělohrada, velitele výsadkového praporu v Klatovech.

Ivo Kvasnička

SKUTEČ - II. MISTROVSTVÍ VETERÁNŮ ČR

Konalo se na letišti ve Skutči u Chrudimi ve dnech 27. až 29. července 2012 za účasti dvou družstev ČR (Praha I a Praha II) a tří družstev SR (Bratislava I, Bratislava II a Bánská Bystrica). Soutěžní disciplínou byly 2 seskoky na přesnost přistání z výšky 1200 m z letadla AN-2.

Prvý den přízemní vítr 4 až 6 m (občasný déšť, nárazy větru převyšující stanovený limit) vynutil přestávku). Druhého dne termika, síla větru 2 - 4 m, v závěru seskoků nárazy větru, pro

které však nebylo třeba soutěž předčasně ukončit. Měřilo se laserem.

Soutěž proběhla bez zranění a k celkově vysoké spokojenosti všech. Jen značné náklady byly možná příčinou nízké účasti.

VÝSLEDKY

Družstva

1. Praha II (Břeský, Křížek, Hendrych)
2. Bratislava I (Cádra, Méhes, Nešpor)
3. Bánská Bystrica (Vargic, Kavický, Haverla)
4. Praha I (Urban, Visigr, Lacina)
5. Bratislava II (Hreha, Studený, Gajdoš)

Jednotlivci:

1. Evžen KŘÍŽEK 0,17 m - Praha II, 2. Milan STUDENÝ 0,26 m - Bratislava II,
3. Stanislav LACINA 2,68 m - Praha I
4. - 15. místo: Cádra, Vargic, Břeský, Méhes, Hendrych, Kavický, Urban, Nešpor, Gajdoš, Hreha, Haverla, Visinger

SETKÁNÍ PARAVETERÁNŮ V ŽILINĚ

Ve dnech 11. až 13. července 2012 se na půdě 5. pluku speciálního určení (5. pš) Jozefa Gabčíka v Žilině uskutečnilo Setkání klubů paraveteránů výsadkového vojska Slovenska a České republiky při příležitosti 65. výročí vzniku výsadkových jednotek ČSR a 70. výročí akce Antropoid.

Bohatý program zahájil seskok tří výsadkářů na nástupiště kasáren před nastoupené jednotky veteránů a 5. pš. Předseda KVV SR plk. v.v. Anton Múdry přivítal čestné hosty v čele se zástupcem NGŠ OS SR genpor. Jaroslavem Vyvlekiem. Poté představitel GŠ, komisař Nadace Štefana Baniča pro Střední Evropu gen. v.v. Emil Vestenický a předseda klubů VV SR dekorovali zasloužilé

veterány Pamětní medailí MO SR I. a III. st., Medailí Štefana Baniče a Medailí Jozefa Gabčíka.

Po slavnostním aktu se uskutečnil za zvuků vojenské hudby slavnostní pochod nastoupených jednotek v čele se státními, útvarovými a klubovými zástavami. Slavnostní akt byl zakončen státními hymnami a petardami. Pochod veteránů zanechal v přihlížejících hostech a rodinných příslušnících hluboký dojem.

Program pokračoval prohlídkou Síně tradic, ukázkami bojové činnosti příslušníků 5. pš, ukázkami zbraní, moderní výstroje a bojové techniky. Mimořádně zaujala ukázka osvobození rukojmího z objektu při koordinaci pozemní skupiny s vrtulníkovým výsadkem a ukázka součinnosti při přepadu kolony a transportu raněného. Ukázky byly perfektně nacvičeny a komentovány za osobní účasti velitele pluku.

Odpoledne se družstva jednotlivých klubů utkala v soutěžních disciplínách 8. ročníku Memoriálu zakladatelů výsadkého vojska a Štefana Baniča.

Po skončení Memoriálu se jelo na výlet. Všechny určitě zaujal slovenský pohyblivý Betlém vytvořený mistrem řezbářem Jozefem Pekárem v Rájecké Lesné a také národní památka osada Čičmany se starobyrou unikátní architekturou dřevěnic s bílou ornamentální výzdobou.

Zlatým hřebem dne byl společenský večer spojený s výstupem do lyžského areálu, které stál starší kolegy hodně sil. Na to se zapomnělo při vynikajícím výsadkovém guláši zapíjeném pivečkem a při opékání špekáčků se slaninkou. K tanci vyhrávala lidová muzika z Čičman v čele s fešnou kapelnicí-harmonikářkou. A nechyběla ani fujara. Počasí nám přálo a nikomu se nechtělo odejít. Prostě pravá paradesantní družba.

Poslední den se tradičně uskutečnilo slavnostní zasedání v zasedací síni Městského úřadu, kde byl také vyhodnocen 8. ročník Memoriálu zakladatelů. Po předání cen vítězům byli zasloužilí veteráni vyznamenáni Pamětní medailí Jozefa Gabčíka, Pamětním odznakem KVV Prostějov a Pamětní medailí VÚ 7374 Holešov.

Vřelé poděkování a vysoké ocenění si zaslouží všichni organizátoři z řad Klubu vojenských výsadkářů SR, jmenovitě předseda Anton Múdry, František Glatter a mnoho dalších, kteří toto setkání připravovali více než rok. Velice oceňujeme pohostinnost a péči příslušníků 5. pš v čele s jeho velitelem. Odjeli jsme plni hezkých dojmů a máme určitě na co vzpomínat.

Miloslav Juříček

OSMÝ ROČNÍK MEMORIÁLU

V průběhu žilinského Setkání se konal 12. července již osmý ročník Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska a 4. ročník Memoriálu vynálezce padáku Štefana Baniča s dosud nejvyšší účastí, soutěžilo celkem 14 družstev. Soutěžní disciplíny byly: hod granátem na cíl, střelba z pistole, určování azimutu na mapě a znalostní test. Spočíval v těchto otázkách: Podíl československých výsadkářů na průběh II. světové války, poválečná výstavba našeho výsadkového vojska a naše výsadkové jednotky v letech 1960 – 1991. Při rovnosti bodů rozhodoval věk závodníků.

Bojovalo se s opravdovým zápalom, který našim reprezentantům Pavlu Břeskému, Miloši Semorádovi a Milanovi Vaškovi přinesl dvě krásná druhá místa: v určování azimutu a také v celkovém pořadí byli druzí. Při vyhlášení výsledků bylo hodně radosti a všichni se těšili na příští ročník. Říkali jsme si, že budeme trénovat a ostatním to nandáme.

Miloš Semorád

15. STARÉ SPLAVY

Hlavním programem letošního již 15. setkání veteránů pěšího praporu 71 čs. parašutistů a veteránů soustředěných ve veteránských klubech obou našich republik, které se každoročně koná ve Starých Splavech, byl 8. září vzpomínkový akt k 65. výročí vzniku výsadkového vojska. Konal se na náměstí v Zákupcích, které už navždy zůstanou spojeny s jeho vznikem. Pro čestné hosty, mezi kterými byli generálové Opata a Kovanda, velitelé 60l. skss a 43. vmp, velitel libereckých chemiků a řada dalších vzácných hostů, zbudovali kolegové tribunu. Vedle repliky praporu 2. parabrigády stály před tribunou prapory našich veteránských klubů. Z Prahy nás přijela díky poskytnutému autobusu MO téměř celá dvacítko a také většina našich veteránských klubů vyslala své delegace.

Náměstí zaplněné červenými barety a širokou veřejností znovu vyslechlo památný rozkaz č. 1 prvního velitele naší první výsadkové jednotky, který právě tady poprvé zazněl před 65 lety; pochodovala čestná jednotka a hrála vojenská hudba z Prahy, z plných hrdel nastoupených veteránů znělo Duní stroje vzduchem, padala krásná slova přítomných čestných hostů a Miloš Hledík, jeden z nejméně 15 dalších, kteří se tady v těch letech 1947 až 1953 stávali výsadkáři a dnes se tu zase sešli, přednesl svou báseň, kterou pro toto setkání připravil. A nakonec zazněl náměstím velký potlesk, když na asfaltový proužek vozovky vedoucí přes náměstí, přímo mezi lidmi přistávali novodobí výsadkáři z Liberce.

Velký dík patří libereckým a českolipským kolegům za to, jak zdařilé setkání (zakončené v neděli ohromným řízkem, koňakovou špičkou a slibem, že zase příští rok...) připravili. Měli ovšem mimořádného „dirigenta“ – Josef Stahl „...by snad vlastníma rukama odnesl i ten mariánský sloup ze zákupského náměstí, kdyby to výsadkáři potřebovali,“ zaslechla jsem hlas lidu.

Daga Minkewitzová

Tento slavnostní akt v kolébce výsadkového vojska se konal ve dnech každoročních Zákupských slavností za laskavé pomoci sympatického starosty města ing. Lípy, proto byl termín Setkání výjimečně přesunut na září – v příštím roce se sejdeme opět o druhém červnovém víkendu. Pokud bude v dalším čísle Padáčku dostatek místa, zmíněnou báseň Miloše Hledíka uveřejníme.

AIR SHOW NA SLAVNICI

Na letišti Slavnice u Dubnice nad Váhom se v sobotu 9. června konal letecký den, Air Show, na který byli pozváni členové našeho klubu Stanislav Lacina, Jiří Urban, Oldřich Visingr a Vlado Gajdoš. Po příjezdu na letiště nás slavnostně

uvítali nejen pořadatelé a vedení KVV Bratislava, ale i členové dalších paraklubů Slovenska.

Když jsme se ubytovali a občerstvili, čekaly nás dva kvalifikační seskoky pro určení pořadí na zítřejší letecký den. Ten zahájila dvanáctičlenná skupina skákajících veteránů, čtyři vlajkonoši (mezi vlajkami byla i naše státní vlajka), čtyři parašutisté KVV Praha a čtyřka parašutistů KVV Slovenské republiky. Seskoky byly provedeny z výšky 2000 m, přistání bylo v rozsahu 10 – 50 m. Přes účast téměř stovky letadel (někteří piloti předvedli vynikající akrobacii) byl seskok veteránů přijat více jak stotisícovou veřejností velkým potleskem a skandováním.

Chtěl bych vyjádřit velké poděkování KVV Bratislava za výborné ubytování a vynikající stravování, kterého se nám dostalo, a vůbec všem členům klubů výsadkových veteránů na Slovensku za vynikající zajištění veteránské účasti a za propagaci parašutismu.

Oldřich Visinger

NÁHODY MILOSLAVA JUŘÍČKA

Byl u samého zrodu našeho klubu, jehož dvacáté výročí je právě před námi. Všechny velké, ale i drobnější akce oněch téměř dvaceti let nesou pečeť jeho precizní práce. Byl nejen místopřededou klubu, byl jeho duší. A jeho absence v novém výboru je stále ještě znát. Kdo je plk. v.v. Miloslav Juříček?

Narodil 29. července 1930 v Rosicích kousek od Brna. Prožitky války, bombardování, a krátce po tom hrozba, že vzplane zase další válka, to všechno mladého člověka vedlo k myšlence dělat něco, aby v případě potřeby mohl být republice maximálně užitečný. K obraně vlasti byl ostatně veden už jako Junák před a tajně i během války.

Vstoupil do Svazu brannosti s takovým zápalem, že jako jediný z brněnské odbočky byl vyznamenán stříbrným Řádem Karla IV. Po zrušení SB se přihlásil do právě zakládaného paraoddílu Sokola, kde získal tolik zkušeností, že je pak využíval v celém průběhu své další vojenské služby. Tehdy, začátkem padesátých let, byla mezinárodní situace tak rozostřená, že možnost dalšího válečného konfliktu skutečně nebyla vyloučena. Práce typografa Juříčka v tiskárně bavila, ale když ho vyzvali ke vstupu do armády, neváhal.

Absolvoval ŠDD i Pěchotní učiliště jako výtečník, mohl si tedy vybrat posádku. Jenže místo do Brna, domů, kam chtěl, jel v říjnu 1953 do Prešova. Kde ti kádrováci vyhrabali, že už v civilu absolvoval výsadkový výcvik i s několika seskoky?

Byla to služba, která se s dnešní dobou vůbec nedá srovnat. Jen tak na okraj: Skončili večer a když odcházeli, pplk. Rusňák, velitel 65. výsadkového praporu (kde pak Juříček prošel celou řadou funkcí), se ptal: „Soudruzi poručíci, to už odcházíte?“ Často přespávali po kancelářích (žádné byty pro ně v Prešově nebyly, jen co si kdo sehnal sám), ostatně třetina všech zaměstnání probíhala v noci. To pak už nestálo za to vracet se někam do postele. Bylo to úmorné, ne každý to u výsadkářů vydržel.

Ale když Míla Juříček něco dělá, dělá to pořádně. Jestliže je voják, pak musí být dobrý voják. A to znamená, že musí získat pořádnou kvalifikaci. Patřil k tomu např. i kurs na ruční otevírání. Ale když opakovaně žádal na Vojenskou akademii AZ, pořád to nešlo. Po odchodu náčelníka výsadkové služby praporu zastával totiž tuto odpovědnou funkci, a tak ho nemínili na tři roky pustit.

Na Akademii se dostal teprve po třech letech tak, že se na ni přihlásil sám. Po absolvování studia byl ustanoven zástupcem velitele školního praporu, ale už za pár měsíců, když se připravovalo velké praporní cvičení, vytáhli ho na opravní oddělení na výpomoc. Už tam zůstal. U brigády byl totiž problém s lidmi, se vzděláním. Byli tam vynikající lidé, ale samorosti s nějakým kursem velitelů praporu nebo něco podobného. Takže po odchodu náčelníka operačního oddělení praporu, který šel učit do Akademie, padla volba k převzetí této funkce na Juříčka. A když pak odcházel na okruh náčelník štábu brigády, nastoupil na jeho místo. A po odchodu velitele Mansfelda se stal velitelem 22. výsadkového pluku. „Ten můj postup byla jen a jen otázka náhody,“ říkává rád. Touto funkcí však v roce 1972 jeho výsadková kariéra skončila.

Byl vyslán na Vojenskou akademii K.J.Vorošilova do Moskvy, aby se po návratu stal postupně náčelníkem štábu 13. tankové divize, náčelníkem štábu 20. motostřelecké divize a velitelem 2. motostřelecké divize. Koncem roku 1979 se ocitl dokonce ve vojenském školství jako náčelník Vojenského gymnázia Jana Žižky z Trocnova v Praze. Sloužil v 11 posádkách od Šumavy k Tatrám, šestkrát se stěhoval, ale po skončení aktivní služby v armádě už zůstal v Praze. Z nabídek si vybral práci vedoucího útvaru obrany u pošt a telekomunikací a prakticky stejnou funkci nakonec zastával v Národní galerii v Praze.

Někdy v té době náhodou potkal v metru plk. Jaroslava Vondru. Zapovídali se, povzpomínali, a že by se měli s bývalými kolegy, pokud jsou v Praze, někdy sejít na pivo. Vondra byl tehdy náčelníkem okresní vojenské správy, měl napojení na vojenskou ústřednu, mohl známé obvolat. Tak se jich někdy na podzim roku 1992 sešlo ve smíchovské v restauraci U holubů 17: Benedikt, Holý, Hrbek, Juříček, Krajčovič, Kuba, Koutecký, bratři Mrázkové, Müller, Pelc, Pevný, Rössler, Rusňák, Šolc, Švandrlík a Vondra. Sepsali seznam, telefony, sháněli další kolegy a na každém dalším setkání jich bylo vždycky víc a víc. Dávali dohromady peníze, z kterých se zaplatila útrata, co zbylo, Josef Müller přinesl na další setkání. Jiří Šolc vždycky něco zajímavého vyprávěl, Václav Koutecký, který často dojížděl do Prostějova, informoval, co tam dělají bývalí výsadkáři, ale pořád to nebyl klub, V různých restauracích, Na Julisce, na letišti ve Kbelích, v Národním domě na Smíchově se scházela jen parta starých desantů. Postupně jich ale bylo už tolik, že to muselo dostat nějakou organizaci. V polovině roku 1993 padl návrh vytvořit po vzoru Prostějova také v Praze organizovanou skupinu výsadkových veteránů. Na podzim pak při setkání v hotelu Legie na I.P. Pavlova byl na základě stanov KVV Prostějov ustaven Místní klub výsadkových veteránů Praha a do jeho čela byli zvoleni kolegové Koutecký, Šolc a Kuba, v té době generální inspektor pozemního vojska. Nikdo ovšem netušil, jaké kvantum práce klub v příštích 20 letech vykoná...Ale to už je jiná kapitola.

Daga Minkewitzová

„ÚDÁCI“ ZASE SPOLU

Jako každoročně, letos už po 13. se setkali pozůstalí veteráni mateřské PARA SEKCE ÚDA PRAHA. Z původních 49 členů a z nich po mnoha letech 21 dohledaných jich přišlo jen 9, ale přišli všichni, kteří mohli. Bohužel i paragáni jsou smrtelní, a prostě jeden po druhém odchází do para nebička. Jako Anička Pejpalová, Ivan Lukášek a Vlasta Rybínová. Loni se k nim přidal také Vlád'a Zima. Nebo ztrácíme pohyblivost - jako Břetislav Šnobl, Eliška Váňová, nebo Jarda Bambas. Jaké bylo ale překvapení, když se 88letý Břet'a Šnobl objevil, vlastně přijel na invalidním vozíku, ač se s ním vůbec nepočítalo. Prostě – paragán každým coulem. A to potěší dvojnásob.

Ani v 88 letech nechyběl u para totomu plk. v.v. Břetislav Šnobl, ze střešovické LDN se nechal přivést na vozíku. Udělal radost „údákým“ děvčatům (zprava J. Kolocová, M. Černá, A. Brabencová, D. Minkewitzová)

A také potěší, když Daga Minkewitzová sice nepřinesla toužebně očekávaný Padáček, ale každého obdarovala vzácnou voňavou, podotýkám nechráněnou kytičkou ze slapských hvozďů, odkud rovnou přijela. Ještě ji mám schovanou. Tedy kytičku. Přes policejní kordon se k nám musel probíjet Mirek Vaněk a z doslova nemocničního prostředí se dostavila i Aška Brabencová. Proti vůli Morany se dostavil i Jenda Kašpar. Škoda, že to nevyšlo naší předsedkyni a zakládající člence Elišce Váňové - Eliško, tak snad příště! Trochu nás mrzí, že někteří Pražáci si nenašli okénko ve svém osobním plánu. Tak prosíme také příště.

Setkání proběhlo 8. června v důstojném prostředí DAP Praha. Nejaktivnější členkou byla vyhlášena Milenka Černá, která je podepsaná na prezenčních listinách všech akcí KVVV Praha a vzorně pečuje o společnou kasu naší para sekce. A bylo nám dobře na duši.

Ivo Kvasnička

PRAOTCEM PROTI SVÉ VŮLI

Díky kolegovi Řepkovi si rozhodně nemohu stěžovat, že bych se v důchodu nudil. Slíbil jsem mu, že se budu podílet na Historii sportovního parašutismu v Českých zemích, a tak už druhý rok putuji po archivech a „bádám“.

Letos se mi podařilo najít perlu – objevil jsem prvního parašutistu zemí Koruny české! První zmínku jsem našel v knize pplk. Václava Rypla *Z dějin naší vzduchoplavby* vydané v roce 1927. Píše v ní o V. Macochovi, který „...vynalezl padák nové soustavy“. V pondělí 14.7.1913 spouštěl v Pisárkách u Brna svůj padák z rozhledny za střelnici z výše kolem 35 m se zátěží asi 80 kg. Ježto padák správně fungoval, odhodlal se proto k seskoku. Zpočátku padák pěkně padal, ale ve výši asi 15 m narazil na roubení rozhledny. Macoch se zřítíl a zlomil si obě nohy

V tu ránu se mi rozbušilo srdce – ten člověk seskočil téměř o 11 měsíců dřív, než Štefan Banič! Kde se dozvím nějaké podrobnosti? Takovou senzaci si tehdejší bulvár určitě nenechal ujít! Nenechal – bývalá státní reprezentantka Líba Pivníčková, kterou jsem požádal o spolupráci, skutečně poslala kopie dvou článků. Znáte novináře – z jednoho praotce byli rázem tři : V. Macoch, K. Macouch a Vilém Macouth. Věž měnila výšku od patnácti do pětatřiceti metrů. A podle Moravských novin se jednalo o „deštníkový padák“.

Dík manželčině toleranci, Líbině pohostinnosti a ochotě a fundovanosti pracovník Zemského moravského archivu a Archivu města Brna jsem si mohl celkem šest dní užívat vzrušení, jako Schliemann při objevování Tróje.

A výsledek? – Vilém Mazouch se narodil 24.5.1878 v Novém Světě, okr. Olomouc. Odešel do Brna, kde pracoval jako tkadlec. Když ztratil práci, přišel na nápad vydělávat si jako vzdušný akrobat. Vymyslel a zhotovil si padák, jenže na balon, tím méně na letadlo neměl. A tak postavil vlastně první padákovou věž u nás a myslím, že i v hodně širém okolí. Zřejmě nebyla určena pro seskoky zájemců, ale pro jeho vlastní produkce.

Úřední povolení této atrakce podmínilo c. k. Zemské místodržitelství odborným dozorem, který měl vykonávat vrchní inženýr technického odboru tohoto úřadu August Schnabel a soukromý docent brněnské německé techniky Herr Franz Heintl.

Přeskočme období boje s úředním šimlem, odklady zkoušek kvůli připomínkám obou „odborníků“, kvůli počasí atd. a přenesme se rovnou do 14.července 1913. Protože se zatím nepodařilo objevit alespoň náčrtek padáku ani věže, musíme se spokojit s popisem zrodu českého parašutismu tak, jak ho popsal ve svém hlášení přímý svědek, c.k. policejní inspektor A. Panenka.

Věž zřejmě vypadala jako triangl obedněný prkny. Nahoře plošina se zábradlím, nad ní ráhno a na něm je provázky připoután vrchlík. Protože se věž kvůli stabilitě směrem k zemi rozšiřuje, vede z plošiny jakýsi výstupní můstek. Na něm právě pracuje vynálezce. Musí ho na příkaz „technického dozoru“ prodloužit, aby skokan dopadl mimo věž. Můstek je zakončen skluzem, nad kterým je připravena žerd' nahrazující padákový postroj. Skluz umožňuje skokanovi uchopit tuto

hrazdu a v sedu sjet o něco níž, kde už budou šňůry napnuté a nedojde k nebezpečnému trhnutí. Pak pomocník uvolní provaz a akrobat se snese dolů.

Jenže 14.7.1913 to dopadlo jinak. Stačila chvíle nepozornosti a chybný krok. Mazouch došlápne na prkno skluzu, zavravorá a – duchapřítomně se zachytí hrazdy. Váží 82 kg, pádem ze skluzu přetrhne zajišťovací provázky a gravitace koná své. Padák se naplní, ale okamžitě se dostává do oscilace, v patnácti metrech narazí na prkna obednění, vrchlík se vylíje a náš první parašutista zůstává po tvrdém dopadu bezvládně ležet.

Policejní „meldung“ sice udává „zranění lehčího rázu“, ale v nemocnici U sv. Anny je na tabulce v nohách postele pacienta z pokoje č. 17 diagnóza Fractura malleolarum utriusque pedes (zlomenina kotníků obou nohou). A c.k. místodržitelství uděluje Vilému Mazouchovi doživotní dištanc. Byl pochován 16.7.1963, takže ji zřejmě dodržel na den přesně. Bořek Vejvara

DEN VÝSADKOVÝCH VOJSK V ČR

U příležitosti 65. výročí založení výsadkového vojska, 25. výročí znovuzaložení 43. vmpr (respektive 71. výsadového praporu) pořádá 43. výsadkový prapor Chrudim, město Chrudim, SVP AČR, Klub chrudimských výsadkářů a Klub výsadkových veteránů Chrudim dne 29. ZÁŘÍ 2012 DEN VÝSADKOVÝCH VOJSK V ČR. Po slavnostním nástupu ve 13 hodin budou tamtéž provedeny seskoky, ukázky slaňování, výcviku i statické ukázky historické i současné výzbroje a výstroje výsadkářů.

Všem zájemcům z řad členů našeho klubu bude umožněna účast na této akci autobusem přistaveným 29.9. v 9.00 u hotelu Diplomat v Dejvicích.

KLUBOVÝ HLASATEL

VÍTÁME NOVÉ ČLENY

Čestné členství v našem klubu přijal na členské schůzi 17.5.2012 náčelník Generálního štábu AČR genpor. Ing. PETR PAVEL, nar. 1961.

Absolvoval vojenské gymnázium, Vysokou školu pozemního vojska a postgraduální studium na Vojenské akademii v Praze. V r. 1996 absolvoval Vysokou štábní školu v Camberley v Anglii a pak Královskou akademii obranných studií v Londýně včetně magisterského programu mezinárodních vztahů. V r. 2002 byl jmenován do hodnosti brigádního generála.

Po vstupu ČR do NATO pracoval na velitelství NATO v nizozemském Brunssumu a pak zastupoval českou armádu na velitelství. Operace Trvalá svoboda v Tampě na Floridě. V Kataru potom působil jako styčný důstojník na americkém velitelství protiiráckého tažení a v letech 2010-11 byl národním vojenským představitelem na Vrchním velitelství NATO v belgickém Monsu. Do nejvyšší armádní funkce ho 29. června 2012 jmenoval prezident republiky.

MUSELI JSME SE ROZLOUČIT

Dne 3. srpna 2012 zemřel po zánětu slinivky břišní ve věku 87 roků náš kolega npor. v.v. JOSEF BABICKÝ. Od začátku budování výsadkového vojska v roce 1947 sloužil u výsadkových jednotek v automobilních funkcích, v poslední části své aktivní služby v armádě ve Štábním automobilním praporu v Praze. Zúčastňoval se nejen našich klubových akcí, ale prakticky nevynechal žádné setkání příslušníků praporu 71 výsad. veteránů, které se v posledních konalo vždy ve Starých Splavech. Uměl pěkně psát o příbězích ze své vojenské kariéry - některé najdete v Padáčcích číslo číslo 8 a 11 a další máme připravené k otištění.

Minkewa

UDĚLENÍ VYZNAMENÁNÍ, DIPLOMŮ A BLAHOPŘÁNÍ

Při příležitosti životního jubilea udělil výbor KVVV Praha

MEDAILI ZA ZÁSLUHY KVV PROSTĚJOV

Josefu MÜLLEROVI, nar. 1927

Stanislavu LACINOVÍ, nar. 1942

PAMĚTNÍ MEDAILI KVVV PRAHA

Pavlu GAVLASOVI, nar. 1942

Františku VEISOVI, nar. 1932

BLAHOPŘÁNÍ K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Miroslavu VAŇKOVI, nar 1937

Petru VAŇKOVI, nar. 1942

Františku VOKATÉMU, nar. 1947

Jindřichu KUBÍKOVI, nar. 1952

Liboru KOVÁRNÍKOVI, nar. 1952

Martinu ZIKLOVI, nar. 1977

Jiřímu SCHAMSOVI, nar. 1972

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné výsadkářské zdraví

Uvedená ocenění budou předána na členské schůzi 20. září 2012

Z KVĚTNOVÉ ČLENSKÉ SCHŮZE

Schůze se uskutečnila 17.5.2012 v hotelu LEGIE na Náměstí I.P. Pavlova v Praze za přítomnosti 35 členů, 1 hosta a 11 omluvených, moderoval místopředseda Pavel Krajčovič.

V úvodu předseda klubu přivítal a představil hosta, generálporučíka Ing. Petra Pavla, designovaného náčelníka Generálního štábu AČR.

Pan generál informoval přítomné o současné situaci v AČR především z hlediska současné redukce financí a jejích dopadů na fungování armády. Poté zodpověděl řadu dotazů a na závěr přijal nabídku na čestné členství v našem klubu. Při té příležitosti byl dekorován Pamětní medailí KVV Praha.

Poté předseda přednesl zprávu o činnosti výboru od výroční členské schůze, blahopřál jubilantům k výročí jejich narozenin a předal jim medaile a diplomy.

Členská schůze pak schválila zprávu o činnosti výboru od výročního shromáždění a účetní uzávěrku za rok 2011 a přijala nové členy Libora Kovárníka a Zdeňku Pustayovou. Za čestného člena přijala genpor. Ing. Petra Pavla. Zdůraznila také plnění usnesení z výročního shromáždění.

PŘIJĎTE, SEJDEME SE

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ 8. prosince 2012 v 10.00 hod. v klubovně DAP v Praze 6, Vítězné náměstí

SCHŮZE VÝKONNÉHO VÝBORU ve dnech 15.10., 12.11., 26.11. a 3.12. vždy v 17.00 hod.; Pozor, změna – výbor zasedá vždy v pondělí v klubovně ČsOL v hotelu LEGIE, nám. I.P.Pavlova, 4. patro

DEN VETERÁNŮ 11. listopadu 2012 v 16.00 hod. na pietním aktu u Památníku výsadkářů v Technické ulici Praze-Dejvicích

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ (potlach) členů klubu každý třetí čtvrtek v měsíci od 17.00 hodin v restauraci U PARAŠUTISTŮ v Resslově ulici č. 7 ve dnech 18.10., 15.11 a 20.12.2012, kdy ase bude opět konat již oblíbený VÁNOČNÍ POTLACH – přineste něco k vánoční výzdobě a hlavně nějaký dárek, aby každý včetně vás našel něco pod stromečkem. Všichni jste srdečně zváni!

PADÁČEK – Občasník Klubu vojenských výsadkových veteránů Praha. Vychází 3x ročně (ke každé členské schůzi). Rediguje Daga Minkewitzová. Technické zpracování Miloslav Juříček. Tisk Růžena Čermáková. Autoři foto: Ivo Kvasnička, Jiří Hendrych, Stanislav Lacina. www.kvvprostejov.wgz.cz
KVVV Praha.

Číslo 15 vyjde v prosinci 2012. Uzávěrka je 22.10.2012., uzávěrka aktualit 17.11. 2012.